

ste uden Dækning, navnlig i Betragtning af, at Krigsskatten endnu bestaar, men en Del deraf burde jo, hvad dette Thing ogsaa har udtalt sig for, søges dækket gennem nye Skatter, og navnlig har dette Thing tidligere givet Anvisning paa en Ølstat. Saaledes foreligger Sagen for Dieblirket. Vi have jo ikke noget Toldreformforslag liggende for os, men naar et saadant Forslag kommer, selv om det skulde komme i den Skikkelse, hvori Regjeringen har forelagt det for Landstinget eller i en endnu værre Skikkelse, saaledes som det jo tidligere har været Tilfældet med de Regjeringsforslag angaaende Toldlagen, der ere blevne oversendte til os fra Landstinget, vilde dette Thing vistnok stille sig paa det samme Standpunkt som i tidligere Samlinger samtidig med, at det søgte at gennemføre sine Principer i Told-sagen ved at tilbyde en Dækning gennem en Ølstat. Det antager jeg, at Thinget vil gjøre, overensstemmende med, hvad det tidligere har gjort, men indtil den Tid vil det være ørkesløst, forekommer det mig, at tale om en Ølstat. Sagen er nemlig den, at medens Lovforslaget kommer til os som en Skattelov uden nogen Anvisning paa eller Anthyndning af Skattens Anvendelse — i alt Fald med Undtagelse af den Del, som foreslaas overladt til Kommunerne — saa har Folkethinget altid stillet sig paa det Standpunkt, hvor jeg tror, at enhver Repræsentation maa stille sig, at der ikke maa paalægges Befolkningen nogenjomhelst ny Skat, uden at dens Anvendelse med det Samme er bestemt, og at særlig en Ølstat, som der tidligere har været Tale om, kun maa gives som et Supplement til Toldloven og ikke under den Form, som her foreligger, nemlig med et Løfte om en eventuel Toldlov, som vi senere kunne forhandle om.

Naar vi nu se paa dette Lovforslags Indhold, se vi, at den ærede Regjering har gjort en Beregning over Udbyttet, og at den ærede Regjering der er gaaet ud fra, at der ikke vil være mere end 8,300,000 Kroners Overskud af en Lov som denne. Regjeringen anslaaer for det Første Produktionen af bairersk Øl til 600,000 Tdr. om Aaret og beregner deraf et Skatteudbytte af 4,200,000 Kr., og Brændevinsafgiften anslaaes efter dette Forslag til 15 Mill. Kr. Dette bliver til sammen 19,200,000 Kr. Saa antager den ærede Regjering, at Ølskatten vil formindste Forbruget med omtrent 100,000 Tdr., og at Brændevinsafgiften vil gaa ned til det Halve, saa at der maa trækkes 8,200,000 Kr. fra. Tilbage bliver 11 Mill. Kr., og deraf tilfalder der Statskassen forlods 2,700,000 Kr., som udgjør Udbyttet af den nuværende Bræn-

devinsafgift. Resten, 8,300,000 Kr., som skal fordeles lige mellem Statskassen og Kommunerne, er altsaa Lovforslagets finansielle Udbytte efter Regjeringens Motiver. Jeg skal nu dertil bemærke, for det Første, at Produktionen af bairersk Øl er anslaaet for lavt, naar den angives til 600,000 Tdr. aarlig. Efter de Oplysninger, Regjeringen selv har givet i sine Anmærkninger, er der fra 38 Bryggerier, der brygge faavel bairersk Øl som andet Øl, i 1888 produceret 172,000 Td. bairersk Øl, og af 7 Bryggerier, hvoraf 2 i Provindserne og 5 i Kjøbenhavn, der alene brygge bairersk Øl, i samme Tidrum produceret 390,000 Td. bairersk Øl, dette bliver til sammen 562,000 Td. bairersk Øl — jeg nævner runde Tal, for ikke at gjøre Angivelserne for vidtløftige — men der er 3 Bryggerier i 2 Provinsbøyer, der brygge faavel bairersk som andet Øl, som ikke have opgivet deres Produktion, og det Samme er Tilfældet med 3 kjøbenhavnske Bryggerier. Man skulde altsaa antage, at disse 3 kjøbenhavnske Bryggerier, som ikke ere af ganske ringe Størrelse, kun producerede 38,000 Td. bairersk Øl om Aaret eller ikke en Gang dette, thi de 3 Bryggerier i Provindserne, der producere faavel bairersk som andet Øl, maa jo ogsaa antages at frembringe noget bairersk Øl. Men det er en Forudsætning, som man ingenlunde kan gaa ud fra. Man maa tværtimod antage, at de her omhandlede Bryggerier til sammen producere mindst 65,000 Td. bairersk Øl om Aaret, snarere derover, og hertil kommer saa „andet Øl“. Thi det er ikke blot bairersk Øl, det vil sige unbergjæret Øl, men tillige alt Øl, der efter Hovedgjæringens Tilendebringelse har af Alkohol 3 pCt. eller derover, som skal hvare Åfajst, og under dette falder ikke saa andre Ølsorter. Man kan derfor uden mindste Overdrivelse anslaa den aarlige Produktion til omtrent 700,000 Td. af det Øl, der vil falde ind under nærværende Lov, og det giver ikke en Indtægt af 4,200,000 Kr., men 4,900,000 Kr. Fremdeles er det en Forudsætning eller en Antagelse, som vistnok er aldeles feilagtig, at denne Afgift vil formindste Ølforbruget, naar der samtidig derved bliver paalagt en saa høi Brændevinsafgift. Brændevinsforbruget vil derved ganske sikkert blive en Del formindstet, men denne Formindstelse i Brændevinsforbruget vil aldeles utvivlsomt frembringe ikke en Formindstelse, men en Forøgelse af Ølforbruget. Men lad os antage, at Ølforbruget blot vil blive ligesaa stort som nu — formindstet vil det ikke blive, og det er en uholdbar Forudsætning, at det bairerske Ølforbrug vil blive formindstet, dersom Brændevinsafgiften